

распрѣстнѣ длѣговѣчнѣ-тѣ мѣглѣ, та извади на видѣло истинѣ-тѣ на вѣчны-ты естественны законы и ѣж прѣдаде на признателно-то потомство въ безсмертно-то си съчиненіе „за обръщаніе-то на небесны-ты свѣтове“ (de revolutionibus orbium coelestium).

Нѣ той не можѣ да ся порадва на славѣ-тѣ, съ коѣто имаше да го увѣнчяе това велико дѣло. Кога му застигнѣ пръвѣй отпечатѣкъ отъ печатано-то му у Норинбергѣ съчиненіе, той едва съ рас-треперяны рѣцѣ прѣмѣтнѣ листа-та, та остро-то и быстро-то си нѣкога око за послѣдень пѣть опрѣ въ писано-то, което имаше да му пронесе славѣ-тѣ по всички народы, и веднага издѣхнѣ на 24 Маія, 1543 л. „Както живѣ, казва за него достойный му пріятель животописецѣ Гассенди, така и умрѣ Коперникѣ“.

„Кога Ти погляднѣ небеса-та, дѣло на прѣстіе-то Ти, мѣсячинѣ-тѣ и звѣзды-ты, които си мы поставиль; что е чловѣкъ, та го смышлявашъ? „Така пѣе Давидѣ занесенѣ отъ лѣскавинѣ-тѣ и величіе-то на небе-то, посѣто съ звѣзды. И наистинѣ что е земный свѣтъ съ всички-ты си хубости прѣдѣ възвышеность-тѣ, свѣтлость-тѣ и величіе-то на звѣздно-то небо! — Нѣ нека поразгледамы земѣ-тѣ и небе-то така, както си гы мысли всякѣй простѣ чловѣкъ.“

Нему ся чини земя-та да стои, а около неѣ да ся врьти слѣнце-то съ другы-ты звѣзды отъ истокѣ камъ западѣ. Зѣранѣ му изгрѣва на истокѣ, подвига ся нагорѣ по небо-то повече и повече, на пладне ся издвигне найвысоко, па тогава земе пакѣ да спада доклѣ дойде на западѣ, за да изгрѣе на